

maattet føre, siger Statsministeren bl. a. ogsaa følgende, som jeg med Formandens Tilladelse skal oplæse: „Det, man overlod til Efterfølgerne, var synkende Indtægter og ganske særlig synkende Skatteindtægter og et Udgiftsbudget, der var spændt op til Bristepunktet, ja, for adskillige Udgifters Vedkommende langt ud derover. . . . Den indtraadte Erhvervskrise, der forværredes fra Maaned til Maaned, bevirkede ogsaa, at Udgifterne til Arbejdsløshed, til Tilskud til Boligbyggeriet og til offentlige Arbejder med Nødvendighed maatte stige meget stærkt netop i de to første Aar af den nuværende Regerings Styrelsestid. . . . Denne Regering overtog altsaa en yderst spændt Udgiftssituation fra den radikale Regering, medens disse Udgifter tillige maatte afholdes under stadig synkende Konjunkturer. . . . Den mægtige Forøgelse af de sociale Udgifter hang ogsaa sammen med den hele Situation, særlig med den overordentlige Dyrtid, der herskede. Det maa erindres, at Dyrtiden netop stod paa sit Højdepunkt, den Gang den nuværende Regering overtog Styret, og den gik kun langsomt ned. . . . Ingen Sammenligning kan være mere urimelig og uretfærdig end den mellem de to sidste Aar under den radikale Regering med de mægtigt stigende Skatteindtægter og de glimrende Konjunkturer og den, man kan vel nok sige, fortvivlede samfundsøkonomiske Situation, der udviklede sig ikke blot i Danmark, men i alle Lande netop i de to følgende Aar.“

Dette er en Ekstrakt af den højtærede Statsministers Fremstilling af Tilstanden. Sammenligning frabedes! Det er Indholdet af Ministerens Udtalelser; intet kan være mere urimeligt og uretfærdigt end at sammenligne. Saaledes er nu Forholdet vendt, at det Ministerium, der begyndte med at proklamere, at nu skulde man faa noget at se, som det var værd at sammenligne den radikale Regering med, nu skulde man faa at se et Finansstyre, paa Baggrund af hvilket det radikale Styre skulde faa sin rette Karaktergivning i den politiske Historie, nu er naaet til at sige: Sammenligning frabedes. Hvilken Forandring er der ikke fra den Gang, da Landbrugsministeren før Valget forkyndte: Blot et Systemskifte, og Erhvervene havde de lyseste Udsigter! Eller da hans nære Partifælle, den anden store Erhvervsleder, Arbejdsgiverforeningens Formand Hr. Langkjær, bebudede, at nu var de syv magre Aar forbi! Hvilken Forandring! Nu skildres de to Aar, som Ministeriet har ledet, paa en saadan Maade, at man

mindes det af syv Plager hjemsøgte Ægypten. Naar man hører Statsministeren skildre Danmark i disse to Aar, kommer man til at tænke paa det gamle Vers om Ægyptens Plager: „Vand til Blod og Frøers Mængde, Myg dernæst Ægypten trængte, Fluor, Kvægst, Bylders Nød, Hagl, Græshopper, Mørke, Død.“ Ja, det er det af Ægyptens Plager hjemsøgte Land, som Ministeren nu har styret gennem to Aar.

Læg dernæst Mærke til den Usikkerhed, der er i hans Skildring. Paa et vist Tidspunkt taler han om, at Udgifterne maa afholdes under stedse synkende Konjunkturer, og dernæst taler han om Udgifter, der begrundes i Dyrtiden, der stod paa sit Højdepunkt, da den nuværende Regering overtog Styret, og kun langsomt gik ned. De stadig synkende Konjunkturer paa den ene Side og paa den anden Side Dyrtidens Højdepunkt, hvilket er Konjunkturernes Højdepunkt! Dernæst er jo hele Billedet fejl, ganske fortegnet. Disse to Aar er delt; Udgifterne afholdtes først under fortsat stigende Konjunkturer og en fortsat stigende Dyrtid, Vendingen indtraf først henvend $\frac{3}{4}$ Aar efter, at Ministeriet Zahle var styrtet. Den 1. Januar 1920 var Engros-Pristallet efter „Finans-tidende“, det, som dette Blad har tilvejebragt, 340. Der findes saa ikke noget af Bladet udarbejdet før for 1. Juli samme Aar, da er Tallet 383, og derefter den 1. Oktober 398 og den 1. November 403. Saa gaar det atter nedad; den 1. December er det 374, og først den 1. Januar 1921 naar det ned til det samme Punkt, hvor det stod Aaret forud, til 340. Dette viser, hvorledes Konjunkturerne i en Del af Ministeriets Tid stadig var opadgaaende sammen med Dyrtiden; at denne Dyrtid i øvrigt forceredes frem her i Landet ved den økonomiske Politik, der førtes, er en anden Side af Sagen. Jeg har nævnt Engros-Pristal, der ikke svarer til de Detailpriser, som Befolkningen har maattet betale.

Men dernæst er det ogsaa ganske forbausende, at nu ogsaa Statsministeren kan tillade sig at sige, at det, der var efterladt til ham, var „stadig synkende Indtægter, navnlig synkende Skatteindtægter“, naar jeg tidligere har gjort opmærksom paa, at Forholdet er det, at Skatterne i 1918—19 udgjorde 401 Mill. Kr., i 1919—20 576 Mill. Kr., tilsammen i disse to Aar 977 Mill. Kr.; dernæst i 1920—21 543 Mill. Kr. og i 1921—22 459 Mill. Kr., altsaa tilsammen 1 002 Mill. Kr. Den højeste Skatteindtægt ligger altsaa i det sidste af